

NEDJELJNA ČITANJA: *Hab 1,2-3; 2,2-4; Ps 95,1-2.6-9; 2Tim 1,6-8.13-14; Lk 17,5-10*

Sveta majka Crkva čvrsto drži i uči da se Bog, počelo i svrha svih stvari, može naravnim svjetlom ljudskog razuma sigurno spoznati iz stvorenih stvari. Bez te sposobnosti čovjek ne bi mogao prihvatiti Objavu Božju. Čovjek ima tu sposobnost jer je »na sliku Božju« stvoren (Post 1, 27). Pa ipak je čovjeku, u povijesnim okolnostima u kojima se nalazi, veoma teško spoznati Boga samim svjetlom svoga razuma. Premda je ljudski razum, jednostavno govoreći, po sebi doista sposoban da dođe do istinite i sigurne spoznaje da postoji jedan, osobni Bog, koji svojom providnošću uzdržava i upravlja svijetom, te da postoji naravni zakon što ga je Stvoritelj u naša srca usadio, ipak taj isti razum nailazi na mnoge poteškoće da se uspješno i plodno služi tom svojom naravnom moći. Jer istine koje se tiču Boga i odnosa ljudi s Bogom potpuno nadilaze red vidljivih stvari, i kad trebaju utjecati na ljudsko djelovanje i oblikovati život, zahtijevaju od čovjeka žrtvu i odricanje. U nastojanju da dođe do tih istina ljudskom pak umu smetaju ne samo utjecaj osjetila i mašte, nego i neuredne težnje koje su posljedica istočnoga grijeha. Zato se događa da ljudi glede tih pitanja rado uvjeravaju sami sebe, da je neistinito ili barem dvojbeno ono što oni neće da bude istinito. [KKC, 36-37]